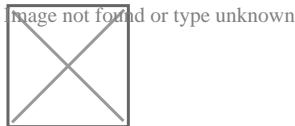

7 Μαρτίου 2016

Οικονομική ανάπτυξη και διαμόρφωση των πόλεων - Η περίπτωση της περιοχής του Αγ. Τίτου Ηρακλείου (Ιωάννης Λίλης, Λέκτορας Πατριαρχικής Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κρήτης)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/21NT1cw>]

Αντιθέτως, παρατηρούμε πως στις πρωτεύουσες των φτωχών χωρών υπάρχει εντελώς διαφορετική εικόνα. Στο κέντρο υπάρχουν εμπορικά καταστήματα, όχι τόσο πλούσια και οργανωμένα και εκεί κατοικούν όλοι οι φτωχοί ή μέτριοι οικονομικά πολίτες. Οι ευκατάστατοι μόνο κατοικούν μακριά από το κέντρο σε ειδικές περιοχές συνήθως εκτός πόλεως. Αν ένας μισθωτός πολίτης αυξήσει τα εισοδήματά του, ο πρώτος τρόπος για να το δείξει είναι να μετακομίσει από το κέντρο σε μία ήσυχη περιοχή, όπου κατοικούν οι ευκατάστατοι.

Πηγή: 52dim-irakl.ira.sch.gr

Οι πεζοδρομήσεις είναι σπάνιες έως ανύπαρκτες και η έλλειψη πρασίνου εντονότατη. Η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη, το Ηράκλειο της Κρήτης μέχρι το 1979, χρονιά εισόδου μας στην τότε ΕΟΚ, εμφάνιζαν την εικόνα των επαρχιωτικών πόλεων με το πιο αισθητό σημείο στο κέντρο να κατοικούν οι φτωχοί ή μέτριοι οικονομικά πολίτες. Από το 1992 που η τότε ΕΟΚ μετεξελίχθηκε σε Ευρωπαϊκή Ένωση, με το Μάαστριχ, οι πόλεις της Ελλάδος άρχισαν να παίρνουν σταδιακά την εξωτερική μορφή των μεγάλων ευρωπαϊκών πόλεων.

Έχει σημασία να παρατηρήσουμε το Ηράκλειο της Κρήτης. Η περιοχή γύρω από τον Άγιο Τίτο κατοικείται πλέον από πολύ λίγους ενορίτες ενώ μέχρι το 1992 ήταν από τις μεγαλύτερες ενορίες. Γύρω από τον συγκεκριμένο ναό σήμερα υπάρχει άκρως καλαίσθητη πεζοδρόμηση, όπως παρατηρείται σε όλες τις μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και υπερσύγχρονα πολυκαταστήματα όπως στο Παρίσι, στο Λονδίνο, στη Ρώμη. Το ίδιο παρατηρούμε και στην περιοχή γύρω από τον Άγιο Μηνά. Η εικόνα αυτή είναι ακόμα πιο έντονη στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη. Σε λίγα χρόνια και το κέντρο του Ηρακλείου δεν θα υστερεί σε τίποτα από τις δύο μεγαλύτερες πόλεις, Αθήνα και Θεσσαλονίκη, αλλά και όλες οι ελληνικές πόλεις θα διαφέρουν ελάχιστα από τις ευρωπαϊκές. Αυτό δεν είναι ευχή ή μία επιθυμία, αλλά επίσημη συμφωνία που υπάρχει μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, η οποία

επικυρώθηκε στις 29 Μαΐου του 1979, ημέρας υπογραφής της εισόδου μας στην τότε ΕΟΚ, επισημοποιήθηκε το 1992 με το Μάαστριχ, αλλά κλείδωσε οριστικά το 1999 με την ένταξη μας στη ΟΝΕ.

Η αλλαγή στην εξωτερική όψη των πόλεων αυτών έγινε γιατί προηγήθηκε η οικονομική ένωση από το 1979 και εξής με κυριότερους σταθμούς το 1992, το Μάαστριχ, και το 1999, η Ο.Ν.Ε., η νομισματική ένωση. Το συντετμημένο ισχυρό νόμισμα που είναι το ευρώ, μεταφράζεται και στην εξωτερική μορφή των πόλεων, όπου κάθε περιοχή υποδέχεται συγκεκριμένα οικονομικά στρώματα και το κέντρο είναι συνήθως εμπορικό με ωραία μεγάλα πάρκα και πεζοδρομήσεις για όλους.

Κάτι άλλο που δεν θα πρέπει να λανθάνει της προσοχής μας είναι και οι πεζοδρομήσεις αλλά και οι πινακίδες των πόλεων αυτών. Στις μεγάλες πόλεις όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρατηρούμε πως τα αρχαιολογικά μνημεία και οι εκκλησίες αναγράφονται σε πινακίδες καφέ χρώματος και οι πόλεις και οι κωμοπόλεις σε μπλε. Οι πινακίδες των εθνικών δρόμων είναι πράσινες. Επιπλέον παρατηρούμε πως οι πεζοδρομήσεις των πόλεων αυτών, των ελληνικών με των ευρωπαϊκών, έχουν πολλά κοινά σημεία γιατί χρηματοδοτούνται από τα προγράμματα ΕΣΠΑ, κοινά μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προγράμματα που όλοι οι ευρωπαϊκοί λαοί τα χρηματοδοτούν, ως ισότιμα μέλη. Όμως όλοι οι λαοί δεν έχουν τη δυνατότητα να τα χρησιμοποιήσουν, γιατί στερούνται των δυνατοτήτων σύγχρονης εκταμίευσης (ηλεκτρονική καταγραφή αρχείων, σύγχρονο τραπεζικό σύστημα κ.τ.λ.).

Η περιοχή γύρω από τον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Τίτου, όπως διαμορφώθηκε την τελευταία δεκαετία από το 2004 και εξής, μοιάζει πάρα πολύ με την πεζοδρόμηση γύρω από την Παναγία των Παρισίων, την Μονμάρτη, μέρη που πριν από το 1979 δεν είχαν απολύτως καμία ομοιότητα με τις ελληνικές πόλεις. Μία ακόμα απόδειξη πως το κοινό νόμισμα μεταφράζεται και στα μνημεία του πολιτισμού, κορυφαίο των οποίων είναι σίγουρα η κοινή εξωτερική όψη των πόλεων. Το μεγάλο πρόβλημα βρίσκεται στο ότι μέσα σε αυτήν την ομοιομορφία - πανομοιότυπες πινακίδες, κοινά οικονομικά προγράμματα, κοινό νόμισμα - ο λαός που δεν έχει τη δυνατότητα να προσφέρει πρωτότυπη πρόταση ζωής κινδυνεύει άμεσα να εξαφανιστεί. Και είναι αλήθεια ότι μέχρι σήμερα η Ευρώπη δίνει τις ιδέες και η Ελλάδα μονάχα αντιγράφει, χωρίς να προσφέρει η ίδια την πρόταση της. Το πρώτο θετικό βήμα, της εντάξεως, η Ελλάδα το έκανε. Μένει από εδώ και πέρα να κάνει και το δεύτερο αποφασιστικό βήμα που δεν είναι άλλο από το να προσφέρει και αυτή πρωτότυπες ιδέες και οι άλλοι να την ακολουθούν· διαφορετικά δεν θα γίνει ποτέ ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

[Συνεχίζεται]